

O. pulchriceps Szépl. Fonyód — *Op. pallidipes* Wsm. Pápa; var. 1. Pápa (Wachsmann). — **Op. maculipes* Wsm. Budapest. — **Op. cingulatus* Wsm. Szaár. — **Op. irregularis* Wsm. Budapest. — *Biosteres hwnorrhoiis* Hal. Pápa (Wachsmann).

Subfam. Alisiinae Först.

Alysia mauducator Panz. P.-Maróth. Pápa (Wachsm.). — *Aphacreta cephalotes* Hal. Ungvár (Kertész), P.-Maróth, Pápa, Siófok, Fonyód, Kecske-mét. — **Phaenocarpa ruficeps* Ns. Budapest, P.-Maróth. — **Phaen. flavipes* Hal. Budapest. — *Orthostigma humila* Ns. P.-Maróth, Szaár, Fonyód. — *Aspilota distracta* Ns. Fonyód, Szaár. — *Asp. nervosa* Hal. P.-Maróth. — *Asp. concinna* Hal. A szárnyak barnák; valószínűleg új. — **Asp. praecipua* Marsch. Budapest. — **Asp. jaculans* Hal. Borosznó. — **Asp. ruficornis* Ns. P.-Maróth.

Subfam. Aphinae Först.

**Praon abjectum* Hal. Budafok, D.-Pentele. — **Pr. longicorne* Marsch. Budapest. — **Pr. volucre* Hal. Budapest. — **Ephedrus plagiator* Ns. Budapest, Borosznó, Bodajk, Pápa, Szt.-Endre, Djakovár (Biró).

**Tryoxis auctus* Hal. Budapest. — **Tr. brevicornis* Hal. Budapest. — **Aphidius avenae* Hal. Budapest. Pápa.

Subfam. Pachylommatinae.

Pachylomma buccata Breb. P.-Maróth, Fonyód.

Szépligeti Győző.

A *Zygaena carniolica* új fajváltozatai.

A nálunk nagyon közönséges *Zygaena carniolica* Sc. igen variabilis törzsfajának máris számos változatát és eltérését állították fel. Ilyenek: *ab. hedysari* (sárga keretű apró pettyek, egészen fekete potroh), *var. berolinensis* (igen gyöngye vagy hiányzó keretek potroh egészen fekete), *var. Wiedemannii* (egészen piros potroh), *ab. flaveola* (sárga pettyek, alsó szárny és potroh-gyűrű), *ab. dinienis* (keskeny sárga keretek), *var. graeca* (keskeny fehér keretek), *var. amasina* (széles fehér keretek), *var. taurica* (a külső két petty keret nélkül, a többi keskeny fehér kerettel) stb.

Ezekon kívül nálunk állandóan még néhány eltérése fordul elő. Ezek egyikénél a piros pettyek rendkívül nagyok s az 5. és

6. petty sárgás kerete gyakran érintkezik egymással, olykor el is ütnék. Mindazáltal a különbség nem oly szembeszökő, hogy új elnevezés jogosult lenne

Annál jegosultabb ez egy másik, albinistikus eltérésre nézve. Ennél a felső szárny alapszíne az a halvány fakó barnás (chamois) szín, mely különben a pettyek keretét képezi és mely a rendszeren fekete alapszín csakis a szegélyen hagyja meg. A közönségesen ugyan oly színű ér, mely az 1. és 2. (tő-) pettyet egymástól elválasztja, részben piros, úgy hogy ez a két petty látszólag egybefolyik; az 1. petty azonban — a mi a törzsfajnál vagy más fajváltozatnál soha sem történik — meg van nyújtva, rendszerint a mellső szegély két harmadán húzódik végig és a 3. és 5. pettyel össze van kötve. A piros alsó szárny fekete szegélye igen keskeny. Átmeneti példányoknál az 1. petty nincsen megnyújtva s az alapszínben némi fekete vegyülék mutatkozik.

Néhány ide vágó példányom közül a legjellemzőbbet, melyet ábrában is bemutatok, 1898. jul. 27-én fogtam Budapesten. Hasonló példányok ábráját *Herrich-Schäffer* (II. Tab. 2. fig. 26. 27. Tab. 11. fig. 82. 83.) is adta.

Ezt a feltűnően szép fajváltozatot Dr. *Horváth Géza* muzeumi igazgató-úr tiszteletére var. *Horváthi*-nak nevezem el.

ab. Horváthi m.

ab. Vellayi m.

Ide nem vonhatom azt a nevezetes alakot, melynek csupán szegélye feketés, és melynél a halvány alapszínt a szabálytalanul össze-vissza egymásba folyó s igen kiterjedt piros pettyek csaknem teljesen elfödik, úgy hogy a lepke egészen pirosnak látszik, a mit az ábra világosan feltüntet. Hasonló példány ábráját már *Treitschke* (Hilfsb. f. Sammler 1834) is közölte.

Ezt a ritka változatot Budapesten 1897. augusztus hó 3-án elhúnyt rovarászunk *Vellay Imre* fogta, a kinek emlékére azt var. *Vellayi* név alatt kívánom az irodalomba bevezetni.

Az itt közölt igen sikerült rajzokat *Bordán István* barátom készítette, a kinek értük e helyen is köszönetet mondok.

A. Aigner Lajos.